

[Sønderup.]

vidunderlig Forklaring, men jeg synes egentlig, den beviser det modsatte af det, det aabenbart er Hensigten den skulde bevise. Der er netop meget, der kunde tyde paa, at Tillidsmændene har følt sig generet af Tilsynet, maaske har de ikke haft Forholdene i saa god en Orden som ønskeligt var, i modsat Fald kunde de tage sig den Kritik let, som blev øvet over for dem. Men det er jo den gamle Historie om, at man nok vil have Tilskuddene, men det betragtes næsten som en Helligbrøde, hvis der til Gengæld stilles Krav om, at der skal være Indseende med, hvordan de store Midler forvaltes.

I det hele tror jeg, man med Henblik paa Tendenserne i Lovforslaget kan sige, at der næppe er store Fremtidsudsigter for Lovforslaget i dets Helhed, før det Tidspunkt indtræder, da der bliver et socialistisk-kommunistisk Flertal i Tingene, og det er forhaabentlig ikke lige umiddelbart forestaaende.

Socialdemokratiet har i det sidste Par Aar jævnlig talt om de psykologiske Momenter i Forbindelse med forskellige Sager. Jeg skal være den sidste til at benægte disse Momenters væsentlige Betydning, navnlig i politiske Spørgsmaal, ja, for Resten under alle Livets Forhold. Jeg tror imidlertid, at den højtærede Minister fuldstændig har overset de psykologiske Momenter, som i høj Grad kan gøre sig gældende i Forbindelse med disse Lovforslag. Har den højtærede Minister mon egentlig gjort sig klart, hvorledes det maa virke, at samtidig med, at der fattes Medhjælp baade her og der, forelægges der Lovforslag, der slækker Kontrollen og øger Understøttelserne, Understøttelser, der gennem store Skatter ofte maa betales af dem, der netop Dag efter Dag savner den fornødne Medhjælp. Der har fra alle Partiers Side været en meget betydelig Velvilje over for og Forstaaelse af Arbejdsløshedskassernes Opgave, men man kan ogsaa spænde Buen for stærkt. De ublufærdige Krav, som man i Forbindelse med disse Lovforslag har stillet, kan bevirke, at den Velvilje, der glædeligvis har været, slaar over i sin Modsætning.

Det er min bestemte Opfattelse, at den højtærede Arbejdsminister har gjort Arbejdsløshedskasserne en daarlige Tjeneste ved at fremsætte Lovforslag af den Karakter, vi her staar over for, det er saa decideret Arbejdsløshedskassesynspunkter, Lovforslagene er Udtryk for, de har afgjort ingen Relation til den beskæftigelsesmæssige eller økonomiske Situation, der findes i vort Land i Dag. Som jeg nævnte til at begynde med,

foreslaas der større Understøttelse, større Statstilskud og mindre Kontrol, men i den Situation, hvori vi befinder os, har vi hverken Pengene eller Arbejdsløsheden. Skulde vi ikke tage praktisk paa det og standse Forhandlingerne om Lovforslagene? Jeg synes, det kunde ordnes paa en meget simple Vis, hvis vi, som i det foregaaende antydet, gennem en Finanslovbevilling stillede nogle Millioner til Raadighed for de vanskeligst stillede Kasser. Ved den Fremgangsmaade vilde vi være i Stand til at løse de Problemer, som ligger for. De foreliggende Lovforslag er efter min Opfattelse inderligt overflødige, men de er vel sagtens et Led i den Række af Paradeforslag, vi efterhaanden faar, og som, selv om der ikke kommer noget ud af dem her i Salen, maaske ved given Lejlighed kan tjene andre Formaal.

Det eneste Problem i denne Forbindelse, der er af Interesse, er, som sagt, de vanskeligst stillede Kasser, og dem vil vi, vort Tilsgagn tro, være med til at støtte gennem en Finanslovbevilling. Det er muligt, at Tallet i den Ansøgning, jeg i sin Tid indgav, 6 Millioner, efterhaanden som Tiden er skredet frem, ikke er tilstrækkeligt, ikke dækker det faktiske Behov; det er en anden Sag, og det kan vi tage Stilling til.

Under Hensyn til de Bemærkninger, jeg her har fremsat, vilde jeg føle mig tilfredsstillet, hvis den højtærede Minister stod op og erklærede sig enig i, at det Problem, der foreligger, kan løses ad de Veje, jeg her har paapeget.

Formanden: De Bemærkninger, det ærede Medlem har fremsat om det paa Dagsordenen efterfølgende Lovforslag, maa indgaa i Debatten vedrørende det Forslag. Jeg anmoder om, at eventuelle Modbemærkninger venter til Behandlingen af det Lovforslag, de vedrører.

Boeck-Hansen: Det kan ikke nægtes, at der er et ubehageligt Spørgsmaal, som sniger sig ind paa en, naar man læser dette Lovforslag igennem; jeg maa hellere straks gribe om Nælden, saa er det overstaaet: Hvor skal Pengene komme fra? Det er ikke saa ganske faa Penge, der skal bruges. I disse Tider, hvor Statskassen, som den højtærede Finansminister siger, er tom, og der skal bruges mange Penge, er der Grund til at stille sig selv det Spørgsmaal: Hvor skal Pengene komme fra? Vi fra konservativ Side er klar over, at naar vi gaar med til Udgiftsforslag, forpligter vi os til at sørge for, at de nødvendige Penge kommer til Veje. Vi kan derfor ikke, naar vi behandler et Lovforslag,